

Forfatter: Holberg, Ludvig

Titel: Udrag fra Første Brev til en højvelbaaren Herre. 1728

Citation: Holberg, Ludvig: "Værker i tolv bind 1: Natur- og folkeret", i Holberg, Ludvig: *Værker i tolv bind 1: Natur- og folkeret*, udg. af F. J. BILLESKOV JANSEN ; Volmer Rosenkilde , Rosenkilde og Bagger, 1969-1971, s. 98. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-holberg12-shoot-idm140252801964960.pdf> (tilgået 05. maj 2024)

Anvendt udgave: Værker i tolv bind 1: Natur- og folkeret

Jeg boede en hel Maaned mutters alene paa denne Kro. Det undrede mig, at der ikke boede flere i dette store Hus med mange Værelser; men jeg opdagede, at der var lige saa ensomt i mange andre Huse. Rom har nemlig et Areal, der er næsten lige saa stort som Paris', men der er mange andre Byer i Europa, der er mere folkerige end den. Hvis der blev holdt Mandtal, vilde man sikkert have svært ved at runde de 200000. Derfor kan man leje sig ind for en billig Penge, undtagen naar det er Jubelaar eller der holdes Pavevalg. Saa strømmer der nemlig saa mange Mennesker til Rom, at Byen lider under det. Derfor mener Romerne, at Byen trives ved, at man ofte skifter Pave, og af denne Aarsag saa mange af dem skævt til demens den Ellevte, fordi han levede saa længe. Jeg boede altsaa ganske alene indtil Udgangen af December. Ved Nytaarstid, da alt hvad der var af Gøglere, Mimere, Komedianter og Linedansere strømmede til Rom, blev hele Huset fuldt af dem; og deres Optræden, der varede til ud paa de smaa Timer, plagede mig slemt om Natten, naar jeg havde Feber, og om Dagen forstyrrede de mig i mine Studeringer. Efter Jul kom der ti-tolv forskellige Trupper til Rom. Hver enkelt Trup udvælger sig nogle bestemte Stykker, som de bliver ved med at spille. Den Trup, der indlogerede sig paa min Kro, havde valgt en Doktorkomedie, som mindede meget om Moliéres Læge mod sin Vilje - 99 Médecin malgré lui. Truppens Leder spillede Lægens Rolle, og han blev ved med at være Læge hele Vinteren, da der ikke blev opført andre Stykker. Derfor kaldte alle Mennesker ham Hr. Doktor - *Signor Dottore* - ogsaa naar de talte ganske alvorligt med ham. Han lod sig gladelig titulere saaledes, som om han var virkelig Doktor og ikke bare Scenedoktor. Man skulle tro, det var en daarlig Forretning for Komedianterne at blive ved med at optræde med det samme Stykke, fordi Publikum vilde blive led og ked af at faa det gentaget; men blandt saa mange Mennesker vil der altid være nye Tilskuere, fordi Folk løber fra den ene Forestilling til den anden. Hele denne Tid led jeg under Fjerdedagsfeberen, som jeg ikke kunde komme af med, selv om jeg tømte adskillige Flasker Medicin. Saa fik jeg af nogle Venner anbefalet en romersk Skomager, som efter hvad de sagde kunde kurere denne Sygdom ved bare at udtale nogle Ord. Men jeg har aldrig kunnet fordrage disse Mennesker, som skærer Ansigter, retter Blikket stift mod een, bevæger Læberne, spiller med Fingrene og ikke gavner for to Øre. Jeg syntes, det var et mindre Onde at slaas med Sygdommen end med et Menneske af den Slags, der med hjemmestrikket Spaadomsfjas vil Menigmand bedrage, med Tricks og Taskenspillerstads vil mele egen Kage.